

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سلمان رفیع شیخ*، آسیا تایمز ۱۳ جون ۲۰۱۱
برگردان از: حمید بهشتی
۲۲ جون ۲۰۲۱

در افغانستان پسا امریکائی بر طبل های برادر کشی تندتر می کوبند

جنگ داخلی افغانستان گام نهادن به مرحله تازه ای از عدم ثبات است، زیرا سرداران جنگی و مجاهدین دوباره به صحنه می آیند تا در مقابل حملات طالبان مقاومت نمایند.

بقایای دو سوء قصد انفجار بمب در کابل که به کشته شدن ۷ تن انجامید. ۱۲ جون ۲۰۲۱ – تصویر: خدائی بردی
سادات / AFP به واسطگی آژانس آنادولو

در حالی که نیروهای امریکائی و ناتو زودتر از آنچه انتظارش می رفت افغانستان را ترک می گویند، خشونت در منطقه اوج گرفته و می تواند پیش درآمدی برای جنگی بزرگتر باشد.
بسیاری بر این باورند که طالبان از خلأی که برون رفت نیروهای امریکا و ناتو به جای می گذارد بهره برداری می نمایند تا کنترل کابل را به دست گیرد و دوباره امارتی اسلامی به وجود آورد، نظیر آنچه امریکا پس از حمله در سال ۲۰۰۱ سلب قدرت نموده بود.

در سه روز اول ماه جون دستکم ۶۴ تن از نیروهای امنیتی افغانستان و ۲۶ تن غیرنظامی در حملات طالبان کشته شدند. اکثر کشته شدگان در دوم جون در ایالت ننگرهار در حملات طالبان جان سپردند.

دستکم ۴۰ تن از نیروهای امنیتی هنگامی که چندین قرارگاه امنیتی و یک پایگاه نظامی به دست جنگندگان طالبان افتاد کشته شدند.

فتوحات طالبان در میادین جنگی که به سرعت وسعت می یابند دلیل قاطعی است برای این که نظامیان امریکا و ناتو برنامه خروج خود را بسیار تسریع نموده اند. آنها ظاهراً نمی خواهند به جنگ اوج گیرنده ای کشیده شوند که از مناطق دور افتاده کوهستانی به داخل شهرها رسوخ می نماید.

از مناطق به شهرها

بر اساس گزارشات مطبوعات تا کنون بیش از نیمی از نیروهای امریکا افغانستان را ترک کرده اند و اکثر آنها تا ۴ جولای از آنجا خواهند رفت، بسیار زودتر از تاریخ اعلام شده در ۱۱ سپتمبر.

نیروهای ناتو نیز خود را بیشتر بر برون رفت متمرکز ساخته اند تا بر "آموزش، مشاوره و حمایت". گوینده وزارت دفاع المان، داوید هلمبلد، به گزارشگران در ماه مه اطلاع داد که تمامی نیروهای آنان، به تخمین بیش از ۱۰۰۰ تن، تا پایان هفته اول ماه جولای کشور را ترک خواهند گفت.

سربازان امریکائی کوله های بحری خویش را با خود می برند، پس از آن که آنان در ۱۰ دسمبر ۲۰۲۰ در فُرت درام، نیویورک، از یک حضور ۹ ماهه در افغانستان به کشور خویش بازگشته اند. گفته می شود تمامی گردان های امریکا تا ۱۱ سپتمبر ۲۰۲۱ از افغانستان خواهند رفت.

تصویر: AFP/John Moore/Getty Images

خروج سریع بدین معنی است که نیروهای امنیتی ملی افغانستان دیگر از حمایت هوایی و زمینی گردان های امریکائی و ناتو برخوردار نخواهند بود، با این که طالبان بر حملات خود به پادگان های آنان خواهند افزود. طالبان در این بین "پیروزی" بر امریکا را اعلام نمود اند و منتظر فرصت اند که دولت رئیس جمهور ، غنی، را که از حمایت امریکا برخوردار بود، ساقط نمایند.

طالبان با پشتیبانی هوایی، زمینی و مخابراتی امریکا از مزیت تازه ای برخوردار است که به گروه شبه نظامی مزبور با اطمینان زیادی روحیه خواهد داد تا نه تنها به حملات خویش بیفزاید بلکه به حملات خود برای فتح شهرها یکی پس از دیگری افزوده و سرانجام به تسلط بر کابل دست یابد.

با این که جنگ در افغانستان اکنون نیز وحشیانه است ، همانگونه که گزارش قربانیان افغانستان Afghan War Casualty Report مؤرخ جون ۲۰۲۱ جزئیات خونین آن را نشان می دهد، گسترش نیز خواهد یافت زیرا طالبان پیشروی خواهند نمود و نیروهای حکومتی نیز برای نگاهداشتن کنترل خویش بر شهرها و مناطق خواهند جنگید. هنگامی که رئیس جمهور جو بایدن خروج کلیه نیروهای امریکا تا ۱۱ سپتمبر سال جاری را که زودتر از زمانی است که در ماه مه با طالبان مقرر شده بود اعلام نمود سیاستمداران امریکا امکان آن را در افق دیده بودند.

۲۰۲۰ در دوحه زمان پیشین ترمپ

در پیش بینی خطر از جانب پولیس مخفی امریکا در ماه اپریل ۲۰۲۱ گفته شده است که چشم انداز قرارداد صلح در سال آتی (۲۰۲۱-۲۰۲۲) اندک خواهد ماند و احتمال دارد که طالبان در میدان به فتوحی دست یابند و دولت افغانستان در کنترل طالبان به زحمت خواهد افتاد.

در ارزیابی سازمان جاسوسی امریکا در ادامه گفته شده است که طالبان مطمئن هستند که قادرند فتوحات نظامی به دست آورند و نیروهای امنیتی افغانستان همچنان در عملیات های دفاعی دستا نشان بسته خواهد بود و مشکل است بتوانند مناطق به دست آمده را نگاه دارند یا حضور خود را در مناطقی که در ۲۰۲۰ از دست داده بودند مجدداً ایجاد نمایند. در حالی که با برون رفت نیروهای امریکا و ناتو جنگ اوج گرفته و گسترش می یابد فقط نیروهای امنیتی افغانستان نیستند که مسلح باقی می مانند و در مقابل حملات طالبان دفاع می نمایند. جنگندگان طالبان و اهالی روستاها در اجتماعی شرکت می جویند تا قرارداد میان طالبان و امریکا در ۲ مارچ ۲۰۲۰ در استان لغمان در بخش الینگار را جشن بگیرند.

تصویر از: ولی سباون/ نور فتو توسط AFP

دستجات شبه نظامی غیر از طالبان که خود را مجاهدین نامیده و متحد کابل می دانند پس از اعلام عقب گرد از جانب بایدن آغاز به سازماندهی خویش و آماده گشتن برای پیروزی در جبهه گیری های سیاسی و منطقه ئی نمودند که

بروشنی نشاندهنده بازگشت سرداران جنگی منطقه ئی به صحنه است همانگونه که در دوره های پیشین درگیری های این سرزمین بود.

در ۱۸ اپریل محمد اسماعیل خان، وزیر اسبق آب و انرژی افغانستان که سیاستمدار برجسته ای در غرب این کشور است مراسمی را در مقر خویش در هرات برگزار نمود که به صورت زنده توسط فیس بوک منتشرگشت و با حضور چندین گروه مسلح، سوگند مقاومت در مقابل طالبان را یاد کردند.

خان در این کار حتا تأکید نمود که از مجاهدین برای جنگ با طالبان در شهرها و بخش ها استفاده خواهد نمود: "... در هر منطقه هزاران مجاهد مسلح حضور دارند و دولت می باید بدانها اعتماد نماید. لزومی ندارد نیروهای را از شهر هرات به مناطق فرستاد که قربانی دهند. ما به اندازه کافی نیروهای را از فرزندان این کشور در هر منطقه داریم که می توانند از بخش های خویش دفاع نمایند."

در جایی دیگر در استان تخار شبه نظامیان مسلحی به رهبری احمد مسعود، فرزند فرمانده متوفی مجاهدین، احمد شاه مسعود مجدداً سر بر آورده و سوگند یاد نمودند به دنبال برون رفت امریکائیان در مقابل طالبان مقاومت نمایند. از آنجا که دفتر سیاسی مسعود مدعی حمایت مردم ایالات تخار، بغلان، قندوز و سمنگان می باشد امکان جنگی شدید که در آن نه تنها نیروهای امنیتی افغانستان شرکت خواهند جست بلکه شبه نظامیان غیررسمی نیز خواهند بود چند برابر گشته است.

مسعود در تظاهراتی در کابل در ۸ ماه مه اظهار داشت: "در صورتی که ملت ما مجبور گردد و احزاب مشاهده نمایند که راه حل در افغانستان راه حل نظامی است ما با شورای مجاهدین به لحاظ نظامی نیز خود را آماده خواهیم ساخت."

احمد مسعود(در وسط) پسر فرمانده افغانی احمد شاه مسعود، رئیس جمهور اسبق افغانستان حمید کرزی، شهردار پاریس جین د هانتسز در جلوی پوستر سیمای احمد شاه مسعود، عکسبردار رضا در مراسم پرده برداری از لوحه یاد بودی از شاه مسعود در کوچه ای در ادامه اونیو کمپ الیزه در پاریس در ۲۷ مارس ۲۰۲۱. تصویر از:

AFP/Christophe Archambault/Pool

عطا محمد نور یکی از فرماندهان سابق مجاهدین که به خاطر آموزش مجاهدین افغانستان در زمان جنگ شوروی/افغانستان به "معلم" مشهور بود نیز گفته است که دستجات همراه او در مقابل طالبان مقاومت کرده و از "نظام و دولت مان" حمایت خواهند کرد.

این البته ما را به یاد نحوه ای که جنگ داخلی افغانستان در سال های دهک ۱۹۹۰ پس از خروج روسیه شوروی بروز نمود می اندازد. اما یک تفاوت عمده با شرایط فعلی در این است که اکنون این گروه مجاهدین به طور مستقیم و فعالانه از جانب کابل تحریک و حمایت می گردند.

مطابق گزارشات رسیده احمد ضیا سرائی، رئیس مدیریت امنیتی (NDS) گفت با تمامی دستجات مسلحی که به عنوان نیروهای قیام عمومی مشهورند و در چارچوب دولت عمل می کنند برای انجام مقاومت در مقابل طالبان و جلوگیری آنان از این که امارت اسلامی خشکه مقدسی را ایجاد نموده و در مقابل نیروهای سیاسی مشروع افغانستان قد علم کنند، مذاکراتی صورت خواهد گرفت.

حمایت فعالانه "قیام های مردم" از جانب کابل البته ضعف نسبی نیروهای امنیتی افغانستان در مقابل طالبان را تأیید می نماید، اما این معنا را نیز می دهد که فاز جدید جنگ، پیگیرانه در شهرها و مناطق به عمل خواهد پیوست، و نه در مناطق دور کوهستانی که هم طالبان و هم نیروهای مردمی مسلح مجاهدین از یکدیگر قابل تمایز نخواهند بود.

این جنگ ها با اطمینان زیاد شمار زیادی از غیرنظامیان را از خانه هایشان به کشورهای مجاور مانند پاکستان، ایران و تاجیکستان خواهند راند. در واقع هم اکنون نیز آواره شدن به خارج از کشور اتفاق افتاده است. زیرا دولت انگلستان به بیش از ۳۰۰۰ افغان اجازه داده است بدان کشور بروند علاوه بر ۱۳۰۰ تنی که تا کنون آنجا زندگی می کنند.

در یک گزارش BBC گفته شده است: "به دنبال سیاست جدید دولت انگلستان به تمام کارکنان فعلی و سابق در محل که ماندنشان جداً خطرناک تلقی گردد، اولویت تغییر مکان به انگلستان داده خواهد شد."

اما در مقابل آن پاکستان در حال این است که مرزهای هزاران کیلومتری خود با افغانستان را تحکیم نماید، تا از جریان شدید پناهجویان ناشی از جنگ داخلی به سرزمین خود جلوگیری نماید.

اسلام آباد با توجه به روابط بشدت حساسش با کابل و این واقعیت که طالبان افغانستان همانگونه که می دانیم از این ناراضی است که پاکستان مجدداً به اتحاد نظامی با امریکا وارد گردد، فقط نقش اندکی در واسطگی میان گروه های مختلف دخیل در جنگ ایفاء خواهد نمود.

نیروهای امنیتی افغانستان در کنار یک خودرو زرهی هنگام جنگ های دائم میان نیروهای امنیتی افغانستان و جنگندگان طالبان در منطقه بوشاران در اطراف لشکرگاه، که مرکز ایالت هلمند است. در ۵ ماه مه ۲۰۲۱. تصویر از:

سیف الله زاهدی/ AFP

برای روسیه و چین می تواند جنگ بزرگ داخلی در افغانستان موجب بی ثباتی پروژه های اتحاد اقتصادی اروآسیائی و نیز فعالیت جاده ابریشم گردد. زیرا جریان هزاران پناهجو به آسیای مرکزی بدین معنی است که گروه های مختلف شبه نظامی و جهادگرا گسترش یافته و در سایه آنها جنبش های اسلامی فعال گردند. از جمله این گروه ها جنبش اسلامی

ترکستان شرقی است که یک گروه شبه نظامی ایغور بوده، علیه سرکوب اقلیت قومی در شین جیانگ اقدام می نماید. و همچنین حکومت اسلامی، مشهور تحت نام IS-K در افغانستان که دشمن قسم خورده روسیه در سایر مناطق است. القاعده علنی ظاهر نمی گردد.

همانگونه که رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین بتازگی گفته است: "تحولات مسالمت آمیز افغانستان برای امنیت و ثبات در آسیای مرکزی و جنوبی دارای اهمیت محوری است. روسیه همچنان در بنای یک افغانستان مستقل و به لحاظ اقتصادی متکی بر خویش که بری از تروریسم باشد یاری خواهد نمود

اما با برون رفت نیروهای امریکا و ناتو و آماده گشتن گروه های شبه نظامی محلی برای درگیری های مسلحانه به همان اندازه نیز احتمال می رود که افغانستان مجدداً نقش پیشین خویش را به عنوان محل نشو و نمای نظامی گری اسلامی، تروریسم و عدم ثبات در آسیای مرکزی و فراتر از آن احراز نماید.

[/https://asiatimes.com/2021/06/post-us-civil-war-drums-beating-fast-in-afghanistan](https://asiatimes.com/2021/06/post-us-civil-war-drums-beating-fast-in-afghanistan)

*- سلمان رفیع شیخ (کاسور، پنجاب، پاکستان) روزنامه نگاری مستقل و تحلیل گریست در زمینه روابط بین المللی و امور مربوط به پاکستان. وی در باره سیاست آسیای جنوبی و غربی، سیاست خارجی قدرت های بزرگ و سیاست پاکستان گزارش می کند و مؤلف به وجود آمدن ناسیونالیسم بلوچ Genesis of Buloch Nationalism، سیاست و قومیت در پاکستان ۱۹۴۷-۱۹۷۷ و دانشجوی دکترای SOAS در دانشگاه لندن است.